

denne Anledning nedsat Udvalg viser nemlig, at der, da Udvalget i Sommeren 1905 paabegyndte sit Arbejde, fandtes — hos 432 Biavlere — ialt 1365 Bifamilier paa Falster, at 1272 af disse bleve undersøgte (for 72 Bifamiliers Vedkommende tilhørende 17 Biavlere nægtedes Undersøgelsen, 21 Familier vare Sværme), samt at 387 af de saaledes undersøgte Familier eller 30,4 pCt. fandtes angrebne af Bipest, se iøvrigt den som Bilag Nr. 1 vedføjede Betænkning fra det nævnte Udvalg samt specielt det Betænkningen ledsagende Kort.

Allerede i en Aarrække har „Danmarks Biavlerforening“ haft sin Opmærksomhed henvendt paa Nødvendigheden af, at der blev udfoldet Bestræbelser sigtende til Bipestsygdommens Udryddelse. Det skal i denne Henseende, fremhæves, at den nævnte Forening i de sidste 20 Aar aarlig har anvendt stedse stigende Beløb i dette Øjemed, uden at det dog har været muligt at etablere en planmæssig Bekæmpelse af Sygdommen med dens fuldstændige Udryddelse for Øje. Det er først, efterat „Danmarks Biavlerforening“ havde besluttet at forsøge at rense en enkelt Landsdel, i hvilken Sygdommen vidstes at være ret udbredt, at der blev Tale om en mere rationel Bekæmpelse. Formaalet for det nævnte Forsøg, der besluttedes udført paa Falster, som i denne Anledning inddeltes i 8 med Hensyn til Antallet af Biavlere og Bifolk nogenlunde ligestore Kredse, var *dels* at undersøge, hvorvidt man uden Lovhjemmel til at skride ind, hvor Sygdommen vidstes eller formodedes at være tilstede, kunde gennemføre en grundig Bekæmpelse af Bipesten, *dels* specielt at vinde Klarhed over, hvorvidt man i den saakaldte „Mac Evoy's Methode“ havde et brugbart Middel til Sygdommens Undertrykkelse.

Med Hensyn til det sidste Punkt maa det ved de afgivne tvende Beretninger (se vedføjede Bilag Nr. 1 og 2) anses som givet, at den „Mac Evoy'ske Methode“ har godtgjort sin Brugbarhed som et fortrinligt Middel i Kampen mod Bipesten. Udvalget kan ganske tiltræde, hvad der herom udtales i den falsterske Beretning fra 1906 S. 9: „Naturligvis kan der heller ikke gennem et enkelt Aars Arbejde tilvejebringes et saa stort Materiale, at Metodens Virkninger fuldt ud kan fastslaaes, men den foreliggende Kendsgerning, at Sygdomsprocenten i Aar kun er godt en Fjerdedel saa stor som i Fjor i Forbindelse med den Omstændighed, at Sygdommen kun er forefundet i forholdsvist faa af de Stader, der blev behandlede i Fjor — knapt 10 pCt. af de i Fjor behandlede Stader var atter syge i Aar — vejer dog praktisk set saa meget, at det kan betragtes som givet, at man i Mac Evoy's Methode har et tilstrækkeligt virksomt Middel ikke alene til at modvirke Sygdommen, men ogsaa til helt at undertrykke den, naar blot Arbejdet udføres grundigt og med tilstrækkelig Energi.“

Naar det dog ikke lykkedes paa Falster *fuldstændigt* at undertrykke Sygdommen, da beror dette — saaledes som fremhævet i det vedkommende Udvalgs Beretninger — i første Række paa, at det nævnte Arbejde foregik indenfor Frivillighedens Rammer. Man staar her ved det, der er Kernepunktet i hele denne Sag og hvormed den efter Udvalgets Anskuelse i Virkeligheden staar eller falder. Saalænge der fra Biejernes Side kan rejses Modstand mod, at deres Bigaarde undersøges og de syge Stader behandles, vil dette være ensbetydende med Opretholdelsen af Smittekilder, hvorfra Smitte kan spredes til sunde og helbredede Stader i den paagældende Egn. Det vil indses, at Arbejdet for Bipestens Udryddelse under disse Omstændigheder let bliver uden virkelig Værdi.

For den virksomme Bekæmpelse af Bipesten er det derfor en Hovedbetingelse, at hin Modstand fra Biejernes Side kan overvindes; men hertil maa der, da det drejer sig om et Indgreb i den private Ejendomsret, udkræves en Lovhjemmel. Forinden det nærmere undersøges, ad hvilke Veje en herhen hørende Lovgivning rettest bør bevæge sig, skal man imidlertid i Korthed fremdrage Hovedpunkterne i den i Udlandet gældende Bipestlovgivning, idet man iøvrigt henviser til de som Bilag vedføjede Oversættelser af de paagældende Love.

For begge de *Mecklenburgske Storhertugdømmer* er der ved en Lov af 19. Juni 1896 fastsat nærmere Bestemmelser vedrørende Bekæmpelsen af Bipesten. I Henhold til denne Lov udnævntes der af Regeringen en Kommission til Beskyttelse af Biavlere (Kommissionen bestaar af en „Amtshauptmann“ som Formand og 4 praktiske Biavlere). Anordningen af Politiforskrifter sigtende til at afværge og undertrykke „Bipest“, saavel som Ledelsen af Bekæmpelsen paahviler den nævnte Afdeling, som hvis Organ Stedets Politimyndighed medvirker. — Udstedelsen af Indførselsforbud eller Indskrænkninger med Hensyn til Indførselen lige overfor Lande, i hvilke der hersker Bipest i en for den